

som Lovforslaget er affattet, vilde man efter Udvalgets Skøn ikke kunne indføre Bestemmelsen noget andet Sted i Forslaget uden at blive tautologisk. Man kunde maasse ganske vist f. Eks. til § 3 sige, at naar man ikke uden Politiets Tilladelse maa sælge Sprængstoffet, er det heller ikke en anden tilladt at købe det, men dette følger af sig selv; Spørgsmaalet er: er Købet strafbart. Derfor har Udvalget ment, at det var fuldkommen tilstrækkeligt, at man i Straffebestemmelsen i Loven indfører, at disse Foll ogsaa skulle være Straf undergivne. — De andre Vædringsforslag, Nr. 18 og 20, ere rene Redaktionsændringer.

Angaaende Mindretallets Forslag under Nr. 21 har jeg egentlig intet videre at sige til, hvad jeg i Begyndelsen af mit Foredrag udtalte derom. Jeg tror ikke, at der ved Mindretallets Forslag naas tilstrækkelig Sikkerhed. Der naas i hvert Tilfælde ikke den Sikkerhed som Flertallet tilsigter ved sit Vædringsforslag under Nr. 1, den naas ikke ved Mindretallets Forslag om, at der paa enhver Politistation til enhver Tid skal kunne faas en samlet Fortegnelse over, hvilke Sprængstoffer der ere forbudte; dermed falder ikke Flertallets Hovedindvending mod den Maade, hvorpaa Lovforslaget tilsigter Ordningen gennemført i §§ 1 og 10. Flertallet maa altsaa fraraade at stemme for dette Vædringsforslag, derimod i det hele anbefale det høje Ting at stemme for de Forslag, som enten ere stillede af Flertallet eller af det hele Udvalg.

J. Bederjens: Da dette Forslag var til 1ste Behandling her i Tinget, ytrede jeg Betænkelse ved at gøre saa vel Tilvirkningen som Forhandlingen af de Stoffer, der her omhandles, afhængig af ministeriel Tilladelse og antydede Muligheden af, at man kunde nøjes med at underkaste disse Virksomheder et offentligt Tilsyn. Efter nærmere Overvejelse har jeg dog ikke fundet Anledning til i den Retning at stille noget Vædringsforslag. Hvad for det første Tilvirkningen angaar, er det jo oplagt, at intet af de Stoffer, der nævnes i Lovforslagets § 1, tilvirkes her i Landet, i alt Fald ikke af private, og der er vel heller ikke megen Udbygning til, at en saadan Fabrikation vil opstaa. Men skulde den fremkomme, saa vilde det dog blive nødvendigt, at det offentlige fikrede sig, at Fabrikken, saa vel med Hensyn til Belyggenhed som Indretning, fuldestgjorde de Fordringer, der maatte anses fornødne af Hensyn til andres Sikkerhed, og en saadan Godkendelse fra Administrationens Side vilde jo paa det nærmeste falde sammen med en

Tilladelse. Med Hensyn til Forhandlingen af Stofferne stiller Forholdet sig vel noget anderledes, men at der ogsaa i den Henseende bør være Kontrol, har jeg og Mindretallet i det hele indset. Derfor man gik til at give Handel med disse Sager fri for alle i øvrigt handelsberettigede, er der Mulighed for, at denne Handel kunde faa en større Udstrækning, og et Tilsyn fra det offentlige Side maatte altsaa ogsaa faa et større Omfang, saa at man, under en større Brug af Sprængstoffer, maasse kunde komme til, at det kunde blive nødvendigt at oprette et særligt Tilsyn dermed. Jeg hævder nu ikke for disse offentlige Tilsynsmænd i større Udstrækning end fornødent er. At de handlende bør føre Bøger over de Stoffer, de forhandle o. s. v., som foreslaet i Lovforslaget, anser jeg for meget hensigtsmæssigt, og jeg tror ikke, at der for den almindelige Omsetning vil være nogen stor Gæne forbunden med, at der udtræves en Tilladelse til overhovedet at forhandle disse Stoffer. — De Vædringsforslag, som i øvrigt ere stillede af det hele Udvalg, skal jeg ikke komme nærmere ind paa. De fleste af dem, kan jeg gerne sige, ere rene redaktionelle Vædringer, og de øvrige angaa dels Væmpelser i Forslaget — hvilket særlig gælder Vædringsforslaget under Nr. 12 til § 7, der giver Ret til at opbevare større Kvantiteter hos Forbrugerne, end Lovforslaget forbudtætter — dels Stærpelsler, nemlig med Hensyn til Straffen. Paa det Punkt er jeg ganske enig i de Betragtninger, som bleve fremførte af den ærede Ordfører, og skal derfor ikke gaa videre ind derpaa.

Derimod har Mindretallet, det ærede 5te Medlem for København (Knudsen) og jeg ikke kunnet tiltræde Flertallets Vædringsforslag under Nr. 2, der, som den ærede Ordfører jo har udvirket, gaar ud paa straks at give Lovforslaget Anvendelse paa alle Sprængstoffer med Undtagelse af Krudt og Tændstikker. Vi have ment, at det navnlig for Forbrugere og handlende, især for de sidste, let vil kunne føre til Usikkerhed, dersom der bliver givet en saa almindelig Bestemmelse. Den ærede Ordfører fremhævede ganske vist, at de Indvendinger, der kunde gøres i den Henseende, vilde være uden al Betydning eller vilde ikke have det mindste for sig, idet han mente, at det altid vilde være let at skelne mellem Sprængstoffer og andre eksploderende Stoffer. Denne Udtalelse har imidlertid ikke overbevist mig i alt Fald. Ved Sprængstoffer forstaa man ganske vist nærmest saadanne Stoffer, som anvendes til Sprængning; men der er adskillige andre eksploderende Stoffer, som vel ikke almindelig anvendes paa den Maade